

DESET VELIČANSTVENIH, NEZAMJENJIVIH SENATORA BOŠNJAČKE POLITIKE (IV): Koga je Alija Izetbegović sa sobom vodio i častio besplatnim putem u Mekku, taj se u narednih 25 godina nije skidao s funkcija i grbače građana!

Fotografija koju objavljujemo, pojavila se na društvenim mrežama u periodu između prošlog (pretposljednog) nastavka feljtona o savjetnicima i najbližim suradnicima Alije Izetbegovića, koje je nakon preuzimanja liderstva u Stranci demokratske akcije "naslijedio" njegov sin Bakir.

SENAD ANTE-PORTAL 12. Avg. 2020 12. Avg. 2020 19

Piše: SENAD AVDIĆ

Fotografija nije nikada ranije bila publicirana pa je bilo neophodno postupiti oprezno glede provjere njene autentičnosti. Iz dva izvora bliska osobama s fotografije stigla je nedvosmislena potvrda da je ona "prava", autentična, da nije nikakav fotošopirani "original falcifikata".

Ne postoji ni dilema gdje je fotografija napravljena: u Saudijskoj Arabiji tokom vjerskog hodočašća. Postoje određene dileme u vezi s vremenom obilaska Mekke: da li je riječ o odlasku na hadž ili se radilo o umri (malom hadžu). Također, niko od naših sugovornika nije siguran da li je kolektivni obilazak svetih islamskih mjesta u Saudijskoj Arabiji od strane Alije Izetbegovića i njegovog kabineta obavljen 1995. ili 1996. godine.

Alija Izetbegović je svoj prvi javno poznati odlazak na hadž obavio 1994. godine, kada su stotine vjernika iz BiH o trošku Saudijske Arabije obavile ovu svetu dužnost svakog muslimana. No, tada mu je društvo, ako je suditi po dostupnim fotografijama, bilo malobrojnije, pored neizostavnog pratioca **Osmana Mehmedagića Osmice**, uz njega su bili neki drugi njegovi suradnici, poput savjetnika za informiranje **Mufida Memije**.

Sve osobe koje su se, svejedno da li prije 25 godina (1995) ili "samo" 24 (godine) nalazile u Izetbegovićevoj kabinetskoj "halki", i danas su raspoređene na strateška mjesta, čak i potpuno identična koja su zaposjeli prije dvije i pol decenije. Po svemu sudeći, ona hercegovačka opora dosjetka kojom je definiran ratni epilog u sferi imovinskih odnosa, "ko je jamio - jamio", vrijedi i za oblast kadrovske politike u vrhu bošnjačke politike, "ko je *ujagmio, ujamio je*" (naklonost i milost dvojice najmoćnijih političara u posljednje tri decenije Alije Izetbegovića i njegovog sina i nasljednika Bakira).

No, hajdemo na posao i pogledajmo redom koga sve imamo na "hadžijskoj" fotografiji Alije Izetbegovića i njegove svite, napravljenoj tokom posjete Saudijskoj Arabiji.

Pod brojem 2 identificirali smo najmanje poznatog i najkratkotrajnijeg člana Izetbegovićevog kabinetskog ansambla, **ADAMIRA JERKOVIĆA**. On je prije dolaska u Predsjedništvo BiH bio glavni urednik Radija Zenica i nije bilo najjasnije što ga je preporučilo da tokom 1995. godine bude doveden u Sarajevo, najprije na Radio-televiziju BiH, nakon čega je vrlo brzo imenovan za medijskog savjetnika predsjedavajućeg Predsjedništva BiH. Prije rata je bio aktivan u komunističkoj nomenklaturi u Zenici, čak i kandidat za predsjednika općine. Novinari ga pamte kao pristojnog i učtivog glasnogovornika koji im nije bio od bogzna kakve koristi, ali nisu imali ni problema s njim.

Jerković je, manje-više nevidljivo, savjetovao i Izetbegovićeve nasljednike u Predsjedništvu BiH **Halida Genjca** i **Beriza Belkića**, potom se vratio (i dalje savjetujući zainteresirane i potrebite bošnjačke dužnosnike) po Vladi Federacije BiH da bi nešto kasnije bio "arhiviran" na višegodišnju poziciju direktora Arhiva Federacije BiH. Napisao je nekoliko knjiga u kojima je tematski bio predvidiv, ali i dosljedan dajući skroman doprinos gradnji kulta ličnosti Alije Izetbegovića ("Alija izbliza...").

NE DIRAJTE MI OSMICU, JER JA ĆU GA VRATITI

O čovjeku kojeg smo označili rednim brojem 3. Osmanu Mehmedagiću Osmici, pisali smo iscrpno u jednom od prošlih nastavaka ovog feljtona. Od tada se ništa nije promijenilo u njegovom statusu. I dalje je (tehnički) na čelu *Obavještajno-sigurnosne agencije BiH (OSA-e)*. Budući da dogovori među čelnicima triju nacionalističkih stranaka **Milorada Dodika**, **Bakira Izetbegovića** i **Dragana Čovića** o raspodjeli funkcija u državnim institucijama i agencijama još nisu okončani, Izetbegović je ove nedjelje izjavio da bi Mehmedagić, kao i **Miro Džakula**, HDZ-ov svestremani direktor Uprave za indirektno oporezivanje (UIO) (na koju pretendira SDA), ostati na svojim funkcijama do 2020. godine. Premda je mjesecima Dodik, barem verbalno i medijski, bio najveći protivnik produženja mandata Mehmedagiću, očito je, nakon što je Izetbegović pristao na sve njegove kadrovske prioritete (RAK, SIPA), potpuno ravnodušan prema raspletu nadmudrivanja lidera HDZ-a i SDA. U duhovitijim komentarima rovdovske borbe oko čelnih funkcija u državi moglo se čuti kako bi Dodik za podršku ostanku Osmanagića Osmice na mjestu direktora Obavještajne agencije mogao od Izetbegovića tražiti (i dobiti) sve što traži, osim funkcije direktora Univerzitetskog ikliničkog centra Sarajeva (UKCS)!

KAKO JE I STA HAJROVAO HAJRIC

MIRZA HAJRIĆ (broj 4 na fotografiji) ovako je u jednom intervjuu opisao svoju savjetničku ulogu i utjecaj na Aliju Izetbegovića: **"Obično kada bi rekao: "O, mudri savjetniče, šta ćeš ti mene danas savjetovati", bilo bi da je dobrog raspoloženja, pa možemo, onda, neke stvari koje su možda koji dan čekale, pokušati u dobrom raspoloženju da definiramo"** (portal "Source" 2105).

Hajrić je izdvojio nekoliko izjava svog nekadašnjeg poslodavca iz kojih se mogla iščitati njegova državnička politika i filozofija. **"Kada bi nas posjećivale brojne delegacije iz islamskih zemalja koje su željele uložiti novac i ostaviti traga u BiH, često je znao reći: "Uložite u fabrike, a fabrike će graditi crkve i džamije."** Koliko je ovaj Izetbegovićev apel bio vizionarski i spasonosan za nezabilježen ekonomski rast Bosne i Hercegovine, najbolje može ilustrirati broj fabrika, industrijskih postrojenja, kao i astronomske rast broja radnih mjesta koje je ta razvojna eksplozija generala. Tako je, kao što je općepoznato, tek nakon što je svježim novcem, arapskim petrodolarima, podignut na noge *"Energoinvest"*, *"Unioninvest"*, *"Šipad"*, *"Slavko Rodić"*, *"Agrokomerc"*, *"Vaso Miskin Crm"*... krenula gradnja džamije *"Kralj Fahd"* u Sarajevu, islamskih centara širom BiH, od Mostara, preko Zenice, Bugojna, Bihaća... Stotine džamija su podignute (a crkvama nema ni broja) nakon što je u ratu porušena privreda i industrija feniksovski živnula uz pomoć arapskih investicija.

Za razliku od nekih drugih favorita i višedecenijskih oslonaca porodice Izetbegović (poput rečenog Osmana Mehmedagića), za Hajrića se ne može reći da tokom školovanja nije imao "školskih drugova": tokom svog sistematičnog, dvije decenije dugog pohađanja fakulteta sretao je i upoznao generacije i generacije diplomiranih novinara...

STRANE I INVESTICIJE I DOMAĆE DŽAMIJE

(Ima jedna zanimljiva, gotovo nadrealna, a baš zato i vrlo vjerovatno autentična anegdota s "dvora" Alije Izetbegovića koja se odvijala tokom posjete Sarajevu saudijskog **princa Salmana** početkom 2000-ih godina, kada je otvorio monumentalni Centar "Kralja Fahda" na Alipašinom, nekadašnjem simbolu socijalističkog uspjeha u stanogradnji i socijalno-razvojnoj politici. Prema usmenom predanju nekih od svjedoka, tokom boravka saudijskog multimilijardera u Predsjedništvu BiH, jedan od Izetbegovićevih savjetnika donio je u zgradu Predsjedništva svoje dijete, mlado tek nekoliko mjeseci. Izrazio je želju da mu kum djetetu bude njihov šef. Dragi gost iz Saudijske Arabije tu je čast i obavezu sa zadovoljstvom prihvatio, pa je, s obrazom, kako i priliči arapskim aristokratima, mališanu tutnuo pod glavu skromnu hediju, ček od nekoliko desetaka hiljada dolara. Nema potvrde da je sretni otac bio Hajrić, ali nikoga ne bi iznenadilo i da jeste, jer će on nedugo kasnije postati glasni bošnjački, odnosno državni ekspert za strane investicije...) **"Alija Izetbegović je svojom grandioznom ličnošću i vizijom osigurao kvantitet BiH, njen opstanak na cjelovitom prostoru"**, pun je riječi hvale i zahvale bio i ostao Hajrić za svog šefa. **"Najteže mu je (Izetbegoviću) padalo što u najužim organima upravljanja nema pravih biznismena, poslovnih ljudi koji su svojim radom postali uspješni i koji su sav vlastiti kapital uložili u napredak i zapošljavanje ljudi. Čvrsto je vjerovao da će takvi ljudi doći i da će na najbolji način izgrađivati bh. identitet i pozitivni naboj patriotizma."**

Ne samo da je Alija Izetbegović vjerovao "da će takvi ljudi doći", nego ih je, "biznismene koji su svojim radom postali uspješni, ulažući vlastiti kapital u napredak i zapošljavanje", sam pronalazio, ohrabrivao i promovirao. Kud ćeš bolji primjer za to od njegovog savjetnika Hajrića, čovjeka koji je prvo zaposlenje dobio u 35. godini života, i to ni manje ni više nego kao savjetnik predsjednika države. (Zanimljivo, i **Haris Silajdžić**, kada je postao ministar vanjskih poslova 1990. godine, imao je 45 godina, a u radnoj knjižici samo šest mjeseci radnog staža - toliko je proveo kao savjetnik u kabinetu predratnog reisu-uleme Islamske zajednice **Jakuba ef. Selimovskog**).

Mirzu Hajrića rat je zatekao u Londonu, gdje je živio nekoliko godina nakon što je čvrsto odlučio da u prijestolnici rokenrola napravi veliku muzičku karijeru, za koju je u Bosni i Hercegovini bio uskraćen zbog nerazumijevanja publike i malicioznosti muzičke kritike. Krajem 70-ih godina upisao je studij žurnalistike na Fakultetu političkih nauka, ali to je manje-više sve što je u narednim godinama uradio u svojoj akademskoj karijeri. Svirao je gitaru u brojnim, manje ili više neuspješnim sarajevskim bendovima, najviše je uspio "dobaciti" kratkotrajnim boravkom u "*Vatrenom poljupcu*", kojeg je hiroviti i nepredvidivi **Milić Vukašinović** često okupljao i još češće raspuštao. Najvidljiviji dio muzičke karijere bile su mu teze u noćnom klubu "*Carmen*" (kolokvijalno striptiz-baru) u sklopu hotela "*Bristol*" (Pokušajte sada zamisliti noćni klub u "Bristolu", prijestolnici šerijatskog čudoređa, nakon što ga je Hajrićev politički mecena Bakir Izetbegović otvorio i prenamijenio u suradnji sa samozatajnim arapskim investitorom **Al Shidijem!**?)

Krajem 80-ih godina prošlog vijeka, Hajrić se, rekosmo, preselio u London tragom svojim rokero-glazbenih vlažnih snova. Od čega je živio i kako je preživljavao, nije poznato. Sasvim sigurno to nije mogao sebi priuštiti od rijetkih i tanušnih tekstova koje je objavljivao u "*Oslobođenju*", gdje mu je godinama radio i doajenski status izgradio otac **Adil Hajrić**, jedan od najznačajnijih novinskih autora i urednika u novinarstvu BiH. Hajrić je iz Londona pisao o "lakšim temama", izvještavao o teniskom turniru "*Wimbledonu*" i propratnim njegovim džetseterskim programima i sadržajima.

AKO ME SE SJETE, A SJETIT ĆE SE GARANT

S izbijanjem agresije na Bosnu i Hercegovinu grupa bosanskohercegovačkih državljana u Londonu organizira informativno-propagandni punkt, kojem se, uz poznate televizijske novinare, bračni par **Mebrura i Majo Topolovac** pridružuje i novinarski naturščik Mirza Hajrić. U tim prvim mjesecima Haris Silajdžić je samovoljno (a kako bi drugačije mogao) za prvog ambasadora BiH u Velikoj Britaniji postavio izvjesnog, samo njemu poznatog Palestinca, koji nije ni imao državljanstvo naše zemlje. Uskoro će "svog" ambasadora, bivšeg predsjednika SDA Banja Luke, protjeranog iz tog grada, imenovati i Alija Izetbegović (odnosno formalno Predsjedništvo BiH) pa će dvovlašće u londonskom predstavništvu BiH kulminirati ozbiljnim fizičkim obračunom dvojice ambasadora i njihovih pristalica.

Mirza Hajrić punu novinarsku afirmaciju i državnički procvat doživljava nakon što je Mufid Memija, njegov daidža, zbog odlaska na funkciju direktora Radio-televizije BiH, napustio savjetničko mjesto u kabinetu Alije Izetbegovića, a posljednji savjet koji je dao predsjedniku Predsjedništva BiH, bio je da njegovo mjesto popuni njegovim sestrićem iz Londona, koji ima novinarske ambicije. Od tada je Mirza Hajrić, kao član državne delegacije BiH i glasnogovornik, obišao s Izetbegovićem čitav dunjaluk izvještavajući za medije BiH o diplomatskim posjetama i susretima Alije Izetbegovića iz Amerike, Evrope, Bliskog istoka...

Pred kraj rata, Hajrić se odlučio vratiti u Bosnu i Hercegovinu, kratko je radio kao savjetnik u Ministarstvu vanjskih poslova, a potom se skrasio u Izetbegovićevom kabinetu. Prije nego što je postao direktor Agencije za promociju stranih ulaganja (FIP-a), bio je, u ime Izetbegovićevog kabineta, specijalni "operativac" za povratak imovine predratnim stanovnicima Sarajeva, a glavni zadatak mu je bio da taj proces koliko je god moguće opstruira, prolongira i osujeti. Uspio je zauzeti veliki (tuđi) stan prekoputa Narodnog pozorišta u centru Sarajeva, uložiti ogromne pare u njegovo renoviranje, ali ga nije uspio spasiti i zadržati pred njegovim predratnim vlasnikom. "*Sjajno ste sredili stan, gospodine Hajriću, ja sam imao planove da ga isto ovako sredim prije rata, ali nisam imao para*", navodno mu je kazao predratni vlasnik.

Mirza Hajrić proveo je pet godina u ime Bosne i Hercegovine u sjedištu Svjetske banke u Washingtonu, a nakon provratka u zemlju, postao je direktor Agencije za "*Sine Quan Non*", koja se bavi zaštitom autoskih prava muzičara i kompozitora Bosne i Hercegovine. Prije tri godine, član Predsjedništva Bosne i Hercegovine Bakir Izetbegović, još jednom demonstriravši da drži do kontinuiteta i ratnih zasluga ljudi iz očeve (i vlastite) blizine, imenovao je Mirzu Hajrića za ambasadora BiH u Australiji. Hajrić se povremeno javlja svojim izlišnim i površnim komentarima o aktuelnim prilikama u BiH (poput davanja podrške bestidnim, mizoginim objavama protiv poznatih novinarki na društvenim mrežama Izetbegovićevog savjetnika **Dženana Selimbegovića**), a najviše je podsmješljivo-ogorčenih reakcija izazvao zahtjevom da mu se poveća skromna ambadorska plaća...

(Nastavlja se)

Tagovi: **SENAD AVDIĆ** **ALIJA IZETBEGOVIĆ**

loading...